

(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 4, 27. årgang, maj 2025 - Pris 35 kr.

ॐ ॐ ॐ ॐ ॐ

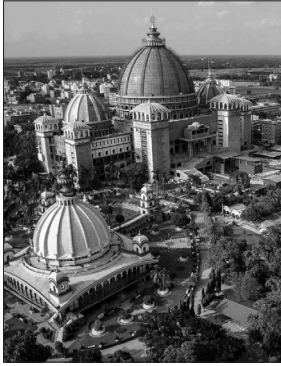
**GUD ER STOR
OG SØD**

**INTERVIEW MED
VRAJA VILASA PRABHU**

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Mayapur og Caitanya Caran

Især to temaer dominerer *Nyt fra Hare Krishna* maj 2025. For-sidebilledet er af det nye store tempel i Sridhama Mayapur, fordi Danmark havde besøg af en lille gruppe hengivne, der rejser rundt og fortæller om Mayapur og indsamler støtte til templet. Vi benyttede os af lejligheden til at interviewe Vraja Vilasa Prabhu, der er en af lederne af projektet. På side 6 kan man læse om hans involvering i TOVP, og hvordan projektet skrider fremad.

Det andet tema kredser omkring en meget spændende hengiven fra Indien, Caitanya Caran Prabhu, der er kendt som en dygtig Krishnabevidst forfatter, taler, prædikant mm. Han står bl.a. for en meget besøgt hjemmeside, thespiritualscientist.com, med hundredvis af spændende artikler og en daglig *Bhagavad-gita*-meditation. På side 9 er der først en af hans talløse artikler, der på side 12 følges op af hans egen fortælling om, hvordan han kom til Krishnabevidsthed.

På side 16 mindes vi så og ærer Isana Gaura Prabhu, en af vores lokale hengivne, der gik bort i begyndelsen af marts.

God fornøjelse og Hare Krishna. Ld. 🌸

KALENDER

Lørdag 3.5	Jahnu Saptami
Mandag 5.5	Srimati Sita Devi (Herren Sri Ramas hustrus) fremkomst Sri Madhu Panditas bortgang Srimati Jahnavas Devis fremkomst
Torsdag 8.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Mohini Ekadasi)
Fredag 9.5	Bryd fasten mellem 5:09–10:27 Rukmini Dvadasi
Lørdag 10.5	Sri Jayananda Prabhus bortgang
Søndag 11.5	Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst (faste til middag)
Mandag 12.5	Krishna Phula Dola, Sailila Vihara Sri Paramesvari Dasa Thakuras bortgang Sri-Sri Radha-Ramana Devajis fremkomst Sri Madhavendra Puris fremkomst Srinivasa Acaryas fremkomst
Onsdag 14.5	Tulasi Jala Dan slutter
Lørdag 17.5	Sri Ramananda Rayas bortgang
Fredag 23.5	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Aparas Ekadasi)
Lørdag 24.5	Bryd fasten mellem 4:43–10:19 Sri Vrindavana Dasa Thakuras fremkomst
Torsdag 5.6	Sri Baladeva Vidyabhusanas bortgang Ganga Puja Srimati Gangamata Gosvaminis fremkomst
Fredag 6.6	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Pandava Nirjala Ekadasi)
Lørdag 7.6	Bryd fasten mellem 7:57–10:15
Søndag 8.6	Panihati Cida Dahi Utsava
Onsdag 11.6	Snana Yatra Sri Mukunda Dattas bortgang Sri Sridhara Panditas bortgang
Torsdag 12.6	Sri Syamananda Prabhus bortgang

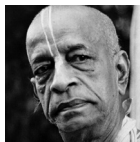
INDHOLD

2	Kalender & redaktionelt	6	Interview med Vraja Vilasa Prabhu	15	Tidligt i seng	18	At udholde lykke
3	Sri la Prabhupadas side	9	Gud er stor og sød	16	Farvel til Isana Gaura	19	Renlighed og koftær
12	Et intellekt finder sin fuldkommenhed	17	Vildledning	22	Hvad gør I for homoseksuelle?		

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishnabevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2025, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

I BEGYNDELSEN VAR KRISHNAS ORD: VEDAERNE, DEL 2

af Srila Prabhupada

Dette er fortsættelsen fra sidste nummer af en samtale, Srila Prabhupada havde i Paris med to præster og to kristne akademikere. Samtalen blev først bragt i denne version i Back to Godhead 29-04 1995.

Fader Fransad: Ifølge vores forståelse åbenbarede Gud Sig lidt efter lidt, og så på et tidspunkt åbenbarede Han Sig i Sin helhed. Men i den vediske litteratur står der, at hele kundskaben blev givet i begyndelsen – alt sammen samlet.

Jeg respekterer dybt Deres umådelige lærdom, og alligevel henstiller jeg til, at vi ikke må sige, at indholdet af disse to litteratursamlinger – Biblen og Vedaerne – er det samme. Biblen og Vedaerne er to forskellige ting. For eksempel ligner verset, som De referede til – "I begyndelsen var ordet, og ordet var hos Gud, og ordet var Gud" – det, der undervises i Vedaerne, men hvis vi tager dette vers og resten af kapitlet fra Biblen og ser nærmere på det, finder vi mange uoverensstemmelser og forskelle.

Srila Prabhupada: Hvilke uoverensstemmelser finder De?

Fader Fransad: For eksempel står der i samme vers og kapitel i Biblen, at Guds ord blev kød, og at dette kød var Guds søn, Herren Jesus Kristus.

Srila Prabhupada: Det betyder slet og ret, at selv om Jesus Kristus åbenbarede sig i den materielle verden, er han transcendent og ikke af den materielle verden.

Fader Fransad: Men vi tror, at Herren Jesus var et menneske. Han var åndelig, men han var også en del af den materielle verden.

Srila Prabhupada: Nej. Om noget er den materielle verden en del af Jesus Kristus, men Jesus Kristus er ikke en del af den materielle verden.

Fader Fransad: Vi tillader os at være uenige med Dem. Vi tror, at Jesus havde en menne-

skekrop, en materiel krop.

Srila Prabhupada: Hans krop syntes at være menneskelig, men Jesus havde ikke materielt kød og blod. Hvis Jesus havde haft en materiel krop, hvordan kunne han da have manifesteret sin opstandelse?

Fader Fransad: Vi ville sige, at Gud kan skabe en ærefuld opstandelse af en persons materielle krop gennem Sin ufattelige magt.

Srila Prabhupada: Det kommer ikke sagen ved. Disse slyngler, der ønskede at se Jesus Kristus død – hvorfor troede de, at de kunne gøre det? Fordi de selv troede: "Jesus har en materiel krop." Så Jesus forvirrede dem endnu mere, så de ville fortsætte med at være slyngler. De ville fortsætte med at tro, at Jesus var bukket under for døden i deres hænder, og at han havde en materiel krop.

Madame Siaude: Jesus forvirrede dem?

Srila Prabhupada: Ja, han forvirrede dem mere ved at sige: "Godt, fortsæt med at tro det." Det er deres straf. De forbliver altid i mørke og tror: "Jesus havde en materiel krop."

Fader Fransad: Igen respekterer vi Deres forklaring, men vi har en anden forklaring.

Srila Prabhupada: Men når vi giver en forklaring, må vi anvende logik og bevis. De kan ikke forklare alt dette vilkårligt. Hvis Jesus Kristus er Guds søn, betyder det, at han har en åndelig krop.

Madame Siaude: Ja, vi accepterer, at Jesus Kristus har en åndelig krop, men vi siger, at han også antager en materiel krop.

Srila Prabhupada: Nej. Og en anden ting. De accepterer Jesus Kristus som Guds eneste søn, ikke sandt? Og når De beder i kirken, tiltaler De Gud som "Vor Fader". Så hvorfor siger

De, at Jesus Kristus er Guds eneste søn, når De siger i Deres bøn, at alle er Guds sønner? Hvis De vil have mig til at tiltale Gud som min Fader, er jeg også Guds søn. Så hvorfor siger De, at Jesus Kristus er Guds eneste søn?

Madame Siaude: Vi siger, at vi er "adopterede sønner". Vi er alle også Guds sønner, men gennem adoption.

Srila Prabhupada: Så derfor kan disse adopterede sønners kroppe og Jesu krop ikke være det samme. Den adopterede søn – ikke den virkelige søn – har en materiel krop.

Madame Siaude: Som De siger, at siden Herren Jesus er Guds søn, er hans krop åndelig. Men fordi Jesus ønskede at tage del i menneskenes liv på Jorden, tror vi, at han virkelig accepterede en materiel krop.

Srila Prabhupada: Hvorfor spekulerer De, at Jesus accepterede en materiel krop?

Madame Siaude: Vi har bønner, der siger, at Jesus gennemgik lidelse og død.

Srila Prabhupada: Men det er en såkaldt "død". I Deres forestilling tror De, at han døde. Men han genopstod.

Madame Siaude: Men ifølge evangeliet døde han.

Srila Prabhupada: Det er helt i orden.

Madame Siaude: Ligesom De accepterer ordet, der står i Vedaerne, i dets helhed, accepterer vi ordet, der findes i Biblen, i dets helhed.

Srila Prabhupada: Men når Biblen taler om Jesus, betyder "død" blot noget, der minder om døden. *Janma karma ca me divyam*: I *Bhagavad-gita* forklarer Herren Krishna, at Hans egen og Hans rene hengivnes fødsel, handlinger og bortgang alle er transcendentale. Tag for eksempel Kristi "fødsel" fra Marias moderliv. Det kan ligne en almindelig fødsel, men i virkeligheden er det det ikke. Det er noget, der ligner en fødsel, men i virkeligheden er det transcendentalt.

Madame Siaude: Nej, det er meget vigtigt, at vi forstår, at Kristi død var en virkelig død. Det centrale punkt i vores tro og vores filosofi er, at Herren Jesus faktisk døde.

Srila Prabhupada: Nej. Den vediske litteratur forklarer, at selv et almindeligt levende væsen dør ikke. *Na hanyate hanyamane sarire*. Forstår De sanskrit?

Madame Siaude: Ikke, når jeg hører det. Jeg er nødt til at læse det.

Srila Prabhupada: *Na hanyate*: "Sjælen slås aldrig ihjel." Og *hanyamane sarire*: "Selv når kroppen dør, er sjælen aldrig død."

Fader Canivez: Deres Guddommelige Nåde, hvis vi skal have en dialog, er vi nødt til at respektere hinandens positioner. Det duer ikke, at vi forsøger at omvende hinanden. Ligesom vi respekterer Deres absolutte tro på den vediske filosofi, må der også være respekt for vores kristne fortolkning af Herren Jesu liv og hans død.

Srila Prabhupada: Jamen, jeg har mere respekt for Jesus Kristus, end De har. Jeg siger: "Jesus dør ikke." De siger: "Jesus dør." Hvad respekt angår, har jeg mere respekt end Dem. De ønsker at se Jesus Kristus død. Jeg ønsker ikke at se ham død.

Madame Siaude: Jesus dør, men derefter er der opstandelse.

Srila Prabhupada: Ingen død. For nylig viste en arkæologisk udgravning, at Jesus Kristus ikke døde. Efter korsfæstelsen blev han taget til Kashmir.

Madame Siaude: Men vi har ikke meget lyst til at diskutere sådanne historiske spørgsmål.

Srila Prabhupada: Det var mig en fornøjelse at få denne information, for jeg var meget ked af, at Jesus Kristus blev korsfæstet. Da jeg hørte om denne videnskabelige opdagelse, gjorde det mig meget glad.

Fader Canivez: Deres Guddommelige Nåde, jeg var der til Deres konference i aftes, og jeg hørte Dem sige, at menneskelivet er til for at kende Gud. Så hvad er Deres proces til at kende Gud?

Srila Prabhupada: Det er meget enkelt. Tak for eksempel Deres krop. De, sjælen, er det vigtige, aktive princip. På samme måde må denne gigantiske kosmiske manifestation have et aktivt princip. Det er Gud. Så hvad er

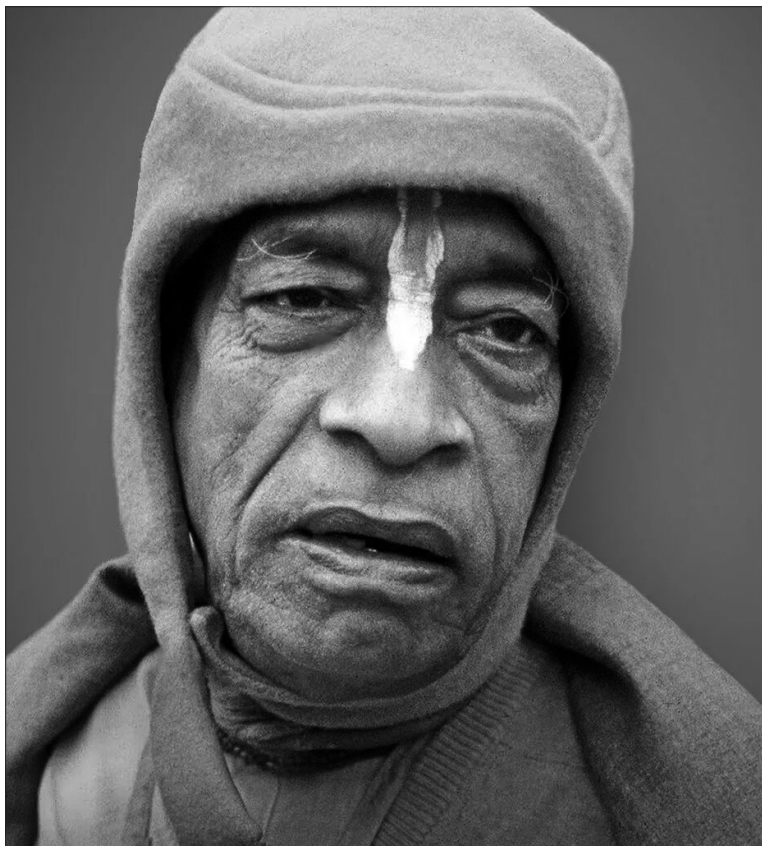
problemet med at forstå Gud?

Fader Canivez: For eksempel i Deres bønner, hvordan gør De ...

Srila Prabhupada: Lad os starte med at forstå, hvad Gud er. Så kan der være tale om bønner bagefter. Hvis vi ikke forstår Gud, hvad vil vi da forstå om bøn? Hvis man forstår, at der er et aktivt princip, kan man forstå bønnen, som vi allerede har citeret fra begyndelsen af *Srimad-Bhagavatam* (1.1.1). *Janmady asya yato 'nva-yad itaratas carthesv abhijnah svarat:* "Jeg beder til Guddommens Højeste Personlighed, Vasudeva, der er oprindelsen til skabelsen." Det er det aktive princip.

Processen er, at jeg frembærer al min respekt til den Absolutte Sandhed, den Højeste Sandhed, fra hvem skabelsen har fundet sted, i hvem alting hviler og fungerer perfekt, og til hvem alting efter tilintetgørelsen vil vende tilbage.

Når man studerer naturen af denne oprindelige kilde og dens handlinger, fortæller den vediske litteratur os videre, *abhijnah:* Han er bekendt med alting. Han er alvidende. Et eksempel er, at selv om jeg, sjælen inde i kroppen, er bekendt med denne krop, ved jeg stadigvæk ikke, hvordan kroppen fungerer. Jeg spiser, men jeg ved ikke, hvordan min mad forvandles til sekreter og derefter går til hjertet osv. Selvfølgelig har de såkaldte videnskabsmænd forstået noget, men ikke til fulde. Så jeg ved ikke, hvad der sker inde i min krop. Jeg ved ikke, hvor mange hår der er. Men Gud ved alting om hver eneste afkrog

i hele universet.

Så vi kan ikke sammenligne os selv med Gud. Det er umuligt. Men siden vi er tvunget til at få viden fra andre, vil vi stadig naturligt spørge: "Hvem har Gud fået Sin viden fra." Derfor erklærer den vediske litteratur også, *svarat:* "Gud behøver ikke at få viden fra nogen anden. Han er selvstændigt fuld af viden."

I tilgift gav Gud viden til Brahma, det første skabte levende væsen i universet. Den viden kaldes vedisk viden. Med andre ord kommer vedisk viden direkte fra Gud. Derefter bliver den udbredt via Brahma. Og Gud er så gådefuld, at selv lærde personer bliver forvirrede i deres forsøg på at forstå Ham. Selv om denne materielle verden er et midlertidigt blændværk, ser den ud til at være virkelig, fordi den er Guds energi.

(Fortsættes i næste nummer) 🌸

INTERVIEW MED VRAJA VILASA PRABHU

af Lalitanatha Dasa

På ISKCON's verdenshovedkvarter i Sridhama Mayapur opføres i disse år Det Vediske Planetarium (The Temple of the Vedic Planetarium, TOVP). Templet er et af Srila Prabhupadas største ønsker og er også blevet forudsagt af tidligere acaryaer såsom Nityananda Prabhu og Srila Bhaktivinoda Thakura, et forunderligt tempel (adbhuta mandir), der vil tiltrække hele verdens opmærksomhed til Sri Caitanya Mahaprabhu og Hans fødested.

TOVP er verdens største vediske tempel i moderne historie og den næststørste religiøse bygning i verden efter St. Peters Kirken. Det dækker over 37.000 kvm, har en højde på 106 meter med den største religiøse kuppel i verden og plads til over 10.000 besøgende på samme tidspunkt. Det ligger ved sammenløbet af floderne Ganges og Jalangi cirka tre timers kørsel nordøst for Calcutta.

Prabhupada lagde hjørnestenen til templet omkring 1976. Efter hans bortgang i 1977 blev der i årtier arbejdet på forskellige tegninger og udkast indtil 2009, hvor opførelsen startede.

I dagene 17. til 20. april 2025 havde Danmark besøg af tre TOVP-repræsentanter, der rejser verden rundt for at fortælle om projektet og samle støtte ind til det. Jeg talte med Vraja Vilasa Dasa, der arbejder direkte under lederen af projektet, Ambarisa Prabhu, og løbende har 1.500 mand under sig for at nå målet om at åbne templet i 2027. Jeg bad ham fortælle, hvordan han blev involveret som leder af TOVP.

Vraja Vilasa: Jeg voksede op i Sydindien syd for Chennai. Mere præcist er jeg født i Kumbakonam, hvor Mayapurs Deiteter af Pancatattva blev lavet.

Jeg læste til ingeniør på Indian Institute of Technology i Roorkee. Derefter arbejdede jeg for Tata Consultancy, indtil jeg flyttede til USA, hvor jeg først arbejdede i Dallas og siden flyttede til Jacksonville, Florida, for at arbejde for et af de største jernbanefirmaer, CSX.

[Hare Krishna-samfundet i] Alachua ligger ikke langt fra Jacksonville, så jeg plejede at være *pujari* i Alachua i weekenden. En dag kom Kalakanta Prabhu, der er discipel af Srila Prabhupada, hen til mig og sagde, at Ambarisa Prabhu ønskede at mødes med mig.

(Ambarisa Prabhu er også kendt som Alfred Ford, oldebarn til Henry Ford. Han er discipel af Srila Prabhupada og har igennem tiden bidraget til mange ISKCON-projekter verden over. Han er leder af og hovedsponsor for TOVP)

Det var i 2010. På det tidspunkt var min kone flyttet tilbage til Indien til Mayapur for at lære Deitetstilbedelse under Jananivasa Prabhu.

Hun brød sig ikke om USA, men jeg havde et meget komfortabelt liv med en meget god løn. Altning var fint.

Jeg selv havde aldrig været i Mayapur, men kun hørt om det. Da TOVP startede, ville jeg følge det på Internettet. Jeg tror endda, at det var den samme hjemmeside, www.tovp.org, som vi stadig har. Det var startet et år tidligere, og de var ved at gøre grunden til projektet klar.

Jeg plejede at læse hjemmesiden og tænke, at det ville være dejligt, hvis jeg kunne gøre noget betydeligt for Prabhupada i dette projekt. Jeg tænkte sådan hele tiden, men vidste ikke, at jeg ville blive indkaldt til det.

Så jeg mødtes med Ambarisa Prabhu. Han fortalte, at han havde givet over 20 millioner dollars til projektet, men var ved at løbe tør for midler. Han ledte efter en, der kunne rejse rundt, prædike og bringe dette projekt til fuldendelse. Han spurgte, om jeg var villig til at gøre det. Jeg sagde ja på stedet. Jeg forstod ikke, hvordan den mulighed var kommet til mig. Jeg mediterede konstant på Prabhupada for at få lov til at gøre noget betydningsfuldt, og her

fik jeg et tilbud af lederen af projektet, Ambarisa Prabhu, der har ofret så meget for ISKCON og Srila Prabhupada. Hvordan kunne jeg sige nej? Han spurgte så, hvor hurtigt jeg kunne starte. Jeg svarede, at det ikke behøvede at tage lang tid.

Min kone var allerede i Indien. Jeg ringede til hende og fortalte, at jeg ville komme permanent tilbage til Indien. Hun blev den lykkeligste person på planeten. I løbet af en uge solgte jeg alle mine ting. Jeg havde heldigvis ikke investeret i et hus, men boede til leje. Jeg fortalte mit firma, at jeg ville stoppe, men de sagde, at jeg kunne stadig arbejde for dem fra Indien, hvilket jeg gik med til.

Krishna arrangerede dog, at det kom jeg ikke til. Jeg fløj til Delhi, hvor jeg blev hentet af min far og svigerfar. På vejen i bil fra lufthavnen blev vi imidlertid involveret i en trafikulykke, et alvorligt frontalt sammenstød med en anden bil, og jeg blev kvæstet i hovedet og brækkede en hånd. Jeg blødte fra over det ene øje, og min hvide jakke var helt rød af blod. Jeg var svimmel og kunne intet se. Vi kom på hospitalet, hvor jeg fik bandager og gips på. Så tog vi et billede af mig og sendte det til mit arbejde med meddelelsen om, at jeg ikke var i stand til at arbejde for dem nu. På den måde slap jeg fri af mit arbejde. Krishna gav mig en chance for at overgive mig fuldt ud.

Jeg flyttede til Mayapur og begyndte min tjeneste. Jeg er meget, meget taknemmelig for, at Ambarisa Prabhu og hans hustru, Swaha Mataji, har givet mig denne største mulighed i mit liv for at være med til at sprede Herren Caitanya Mahaprabhus mission og glæde Srila Prabhupada ved at bygge dette tempel. Med hensyn til Ambarisa Prabhu er han den fineste og venligste gentleman, jeg nogensinde har mødt, og han er sådan en god chef. Han er så dedikeret til at færdiggøre dette projekt for Srila Prabhupada og har gjort et kæmpeoffer.

Dette tempel vil skabe en revolution og give fremtidens generationer og selv den

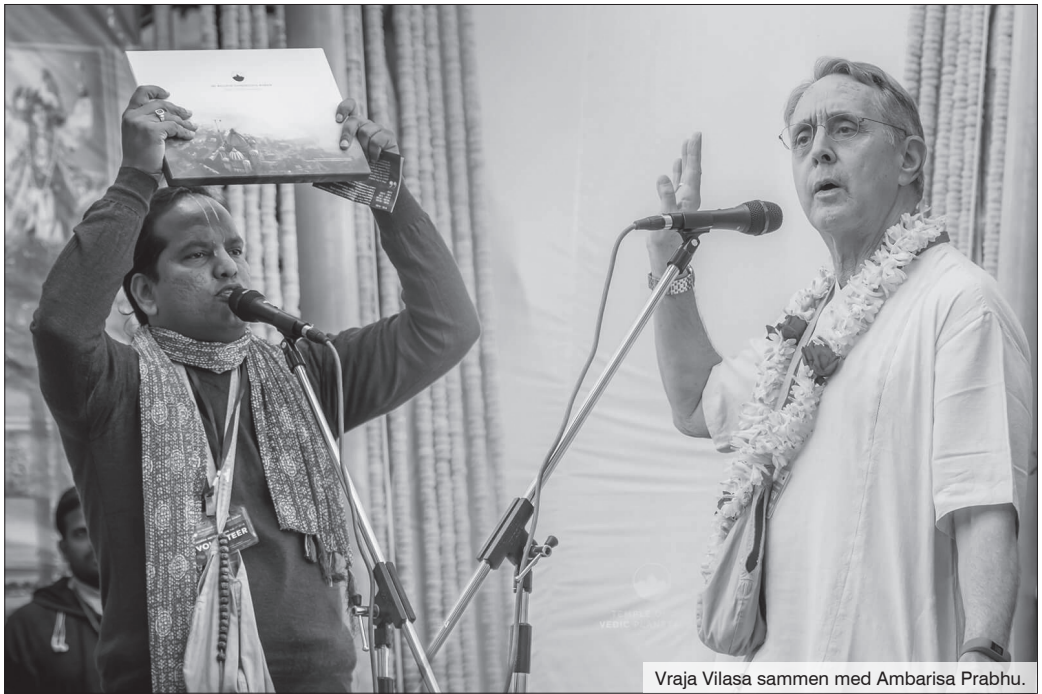

nuværende generation håb i denne vildledte civilisation. Det vil skabe en revolution i deres bevidsthed og give dem beskyttelse under Guddommens Højeste Personlighed, Sri Caitanya Mahaprabhus, lotusfødder. Allerede nu kommer titusindvis af mennesker dagligt eller omkring 11 millioner årligt til Mayapur, og det forudsiges, at 60 millioner vil besøge Sridhama Mayapur hvert år, når templet står færdigt.

Srila Prabhupada sagde, at vores kærlighed til ham vil vise sig igennem, hvor godt vi kan samarbejde efter hans bortgang. Jeg kan se, at dette samarbejde virkelig sker, og jeg er stolt over at kunne sige, at hengivne fra hele verden samarbejder om at bygge dette projekt, der er Srila Prabhupadas personlige ofring til Caitanya Mahaprabhu.

Ld: Hvad er din nuværende rolle og tjeneste?

Vraja Vilasa: Jeg er projektets viceformand. Ambarisa Prabhu er formand, og han gjorde mig til viceformand. Jeg er ikke særlig kvalificeret. Jeg er gjort af hans og *vaisnavernes* nåde. Med hensyn til min tjeneste står jeg som projektleder, hvor jeg arbejder med Cushman

Vraja Vilasa sammen med Ambarisa Prabhu.

& Wakefield, et stort og berømt amerikansk firma, som vi har ansat. Firmaets leder i Mayapur er Sadbhujā Prabhu, der er discipel af Radhanātha Swami.

Ld: Ligesom du selv er det.

Vraja Vilasa: Ja, ligesom mig. Så Cushman & Wakefield står for projektledelsen, og jeg overser, at de gør deres arbejde. Jeg rapporterer til Ambarisa Prabhu, hvordan det hele går, og i sidste ende foregår det under GBC, der har igangsat projektet. Ud over det står jeg for den økonomiske administration lige fra fundraising til økonomisk styring. Jeg står for projektudviklingen og også kommunikationen. Her har jeg under mig Sunanda Prabhu som kommunikationsleder. Han er discipel af Srila Prabhupada og bor i USA. Designaspektet står hendes nåde Swaha Mataji, Ambarisa Prabhus hustru, for. Hun har lagt en masse energi og søvnløse natter i at færdiggøre templets design. Et fantastisk flot design. Man er nødt til at se, hvordan Narasimha-fløjen ser ud. Et forbløffende design.

På den måde er der så aspekter til projektet

såsom ingeniørarbejde, konstruktion, projektledelse, den økonomiske styring, kontraktstyringen, det juridiske osv.

Ld: Hvor mange arbejder direkte på TOVP?

Vraja Vilasa: Da vi oprindeligt startede projektet, havde vi mere end 3.000 ansatte. Nu arbejder vi mest på interiør og en masse detaljer. På et hvilket som helst givet tidspunkt arbejder 1.000 til 1.500 på forskellige steder inklusive Mayapur. Det inkluderer alle arbejdere, ingeniører og projektledere.

Ld: Og du lover, at det står færdigt i 2027?

Vraja Vilasa: Jeg lover det. Det er min *sankalpa*. Men at love er selvfølgelig det forkerte ord, for det er op til Krishna. Jeg kan kun tage en *sankalpa*, et løfte om, at jeg vil gøre alt for at føre dette projekt til fuldendelse. Men jeg afhænger helt af Herrens nåde for at fuldende projektet. Uden nåde kan jeg intet love. Jeg vil gøre alt, jeg kan. At bestræbe mig er min magt. Resultatet er op til Krishna. 🌸

Vil man vide mere om TOVP og eventuelt støtte projektet, kan man besøge www.tovp.org.

GUD ER STOR OG SØD

af Caitanya Carana Dasa

Skrifter som Srimad-Bhagavatam afslører, at Gud ikke blot er den almægtige skaber og strenge dommer, men også et charmerende uskyldigt barn.

”Jeg vil kun tro på en Gud, der kan danse,” skrev den tyske filosof Friedrich Nietzsche. På hans tid blev Gud generelt skildret som en stivnet, frossen fuldkommenhed – fjern, statisk og fuldstændig utilnærmelig. Ikke så underligt, at Nietzsche var desillusioneret.

Måske ville han være blevet glædeligt overrasket over at høre om Krishna eller Gud, der danser med en fortryllende dygtighed på hovederne af den giftige slange Kaliya, Gud, der danser til Sin mors sang for at få smør, Gud, der danser med *gopierne* under *rasa-lilaen*, en fest af guddommelig kærlighed, eller Gud, der er kendt som *Vrindavana-natabara*, den bedste danser i Vrindavanas idylliske paradisi.

Krishna er en hypnotiserende blanding af storhed og sødme. Alle teistiske traditioner hævder, at Gud er stor. Krishna demonstrerer på livagtig vis Sin storhed. I *Bhagavad-gīta*s 11. kapitel giver Krishna Arjuna et glimt af Sin ærefrygtindgydende storhed ved at vise Sin universelle form, en af de mest storslåede mystiske visioner i verdenslitteraturen. Arjuna så inde i den universelle form – inde i Krishna – alting og alle, som eksisterer. Han så alle planeterne, stjernerne og universerne såvel som alle levende væsener, hvad end de var himmelske, jordiske eller underjordiske. Da Krishna var på Jorden, fremviste Han også Sin almagt ved ubesværet at besejre talløse kræftfulde dæmoner, der var universets svøber og plager.

Det mest indtagende er dog, at Krishna ikke finder så megen nydelse i Guddommens storhed, pragt og herlighed, men i sødmen af uhindret kærlighed. Dette bringer os til et begreb, der er unikt for vedisk teologi, nemlig *līla* eller transcendentale lege, såvel som til et relateret begreb: *maya*.

Mayas mysterium

”*Maya* er et af de smukkeste begreber i religionens historie.” Denne bemærkning fra indologen Daniel H. H. Ingalls er interessant, for *maya* anses generelt for at være den illusoriske energi, der frister og vildleder os til former for nydelse, der ender i lidelse. Hvordan kan *maya* anses for at være smuk? Svaret ligger i mysteriet om *mayas* dobbelte aspekt som *Yoga-maya* og *Maha-maya*.

Ordet *maya* betyder ”energi”, men kan også betyde ”det, som ikke er” (*ma*: ”ikke”, *ya*: ”det-te”). *Maha-maya*, Herrens illusoriske energi, får ”det, som ikke er” til at synes virkeligt. Hun vildleder dem, der ønsker at nyde uafhængigt af Gud, til at glemme deres sande identitet som sjæle, der er Guds evige tjenere. Hun lokker dem med forskellige forslag om materiel nydelse, indtil de har fået nok og omsider vender tilbage til Gud og Hans kærlighedstjeneste.

Men for dem, der ønsker at elske Gud rent, er der en anden slags illusion, en guddommelig illusion, der forstærker deres kærlighedsudvekslinger med Gud. Ordet *yoga* betyder ”at forbinde” eller ”at forene”, så *Yoga-maya* sigter til den energi, som Gud har, og som gør vores forening i kærlighed med Gud mulig.

Lad os se hvordan.

Man forestiller sig ofte Gud som en dommer, der belønner de fromme og straffer de ugudelige. Hvis det er alt, som Gud har at gøre i al evighed, ville Hans liv være temmelig kedeligt. Men hengivne skrifter som *Srimad-Bhagavatam* forklarer, at det at være dommer er kun en lille del af Guds mangesidede personlighed. Krishna har Sit eget liv i evig kærlighed med Sine hengivne i Sin egen verden. Der nyder han, ikke ved at udstille Sin Guddom, men ved at udveksle

med Sine hengivnes kærlighed.

I Krishnas hyrdeparadis, Vrindavana, dækker *Yoga-maya* de hengivne, så de ikke længere er bevidste om, at Krishna er Gud. De ser Ham kun som det mest specielle, søde medlem af deres landsby. Den rolle spiller Han til fuldkommenhed. For eksempel bliver Han for de hengivne, der elsker Ham i *vatsalya-rasa* (forældrekærlighed), et bedårende, uartig barn, der stjæler smør fra deres hjem. Kvinderne klager til Krishnas mor, Yasoda, Krishna foregiver dygtigt at være uskyldig, og Yasoda mystificeres, indtil åbenlyst smør på Krishnas læber afslører Ham.

Så berømte er Krishnas *lilaer* i Vrindavana, at tusindvis af smukke sange er blevet skrevet om dem, og millioner af Krishnas hengivne nyder at synge dem. Den store *vaisnava*-digter Bilvamangala Thakura priser Herren Krishna som den bedste tyv: "Min kære Herre, O bedste blandt tyve, Du, der er berømt som en smørtyv i Vrindavanas herlige land, stjæl venligst alle mine synder, som jeg har samlet igennem mange liv."

Skeptikere, der spørger, hvorfor Gud stjæler, overser essensen af *lila*, nemlig kærlighed. Bortset fra det ejer Krishna allerede alting, fordi Han er Gud, så der kan ikke være tale om, at Han stjæler noget. Alligevel "stjæler" Krishna for at have sjove kærlighedsudvekslinger med Sine hengivne.

Dynamikken i lila

Selv om Krishnas *lilaer* er som et drama, er de virkelige. De er den højeste virkelighed, der er virkeligheden af fortrolig kærlighed mellem Herren og Hans hengivne. I *Krishna-lilaernes* evigt virkelige drama er *Yoga-maya* instruktøren, og Krishna er helten. Men den særlige finurlighed er, at Krishna er også manuskriptforfatteren, så *Yoga-maya* instruerer Krishna ifølge Hans eget manuskript. Således er Krishna i Sin *lila* på samme tid i kontrol som manuskriptforfatter og ikke i kontrol som den perfekte skuespiller, der glemmer Sig Selv, imens Han spiller Sin rolle.

Sådan er Krishnas ekstraordinære verden. *Krishna-lila* afslører betydningen af sætningen "Gud er kærlighed."

Storhed og sødme

For folk flest, specielt for de dæmoniske, skjuler Krishnas storhed Hans sødme. Som et fredssendebud kom Han med søde ord til Duryodhana for at tale ham fra *Mahabharata*-krigen. Men da den arrogante prins forsøgte at arrestere Krishna, forpurrede Krishna hans forsøg ved at åbenbare Sin gigantiske universelle form.

For de reneste hengivne viger Krishnas storhed for Hans sødme. Under *rasa-lilaen* forsvandt Krishna og viste Sig derefter igen foran *gopierne* i Hans majestætiske firarmede form som Visnu. Da Radha, Krishnas mest elskede ledsager, bukkede Sig ned for Visnu og spurgte Ham, hvor Krishna var, forsøgte Krishna i Sin form som Visnu dygtigt at pege hende i en forkert retning. Men da Krishna så Radhas uselviske kærlighed og Hendes stærke ængstelse på grund af adskillelse, kunne Han ikke længere holde forklædningen. Hans to ekstra arme forsvandt, og Radha så foran Sig Sit hjertes sødeste Herre.

Ligesom Krishnas sødme overgår Hans storhed, overgår Hans kærlighed Hans love. *Karma*-lovene giver os alle upartisk og ufejlbarligt vores karmiske tilkommende før eller senere. Men hvis vi vender os til Krishna med hengiven kærlighed, viser Han Sin sødme som en tilgivende far. Hans urokkelige løfte i et afsluttende vers i *Bhagavad-gita* (18.66) viser, at Hans nåde overskrider Hans retfærdighed: "Opgiv alle forskellige former for religion og blot overgiv dig til Mig. Jeg vil udfri dig fra alle syndige reaktioner. Frygt ikke."

Vi kan let overgive os til Krishna ved at synge eller sige Hans hellige navne, der åbenbarer både Hans storhed og Hans sødme. Det hellige navn har en større kraft, som selv atomvåben ikke har – kraften til at ødelægge alle vores negative vaner og tilbøjeligheder. Og det hellige navn er så uimodståeligt sødt, at helgener ønsker tusinde af munde for at kunne nyde dets smag. Ikke blot det, men det hellige navn blødgør vores hjerter og retter igen vores kærlighed mod Krishna. Når vores hjerte bliver blødt som smør med kærlighed til Krishna, vil *makhana-cora* (smørtyven) Krishna komme og

stjæle det. Hengivne beder om og længes efter dette endelige kærlighedstyveri.

Den endelige dans

Krishna og Hans hengivne udtrykker guddommelig kærlighed, ikke blot på menneskeligt ufattelige måder såsom tyveri, men også på menneskelige måder som igennem dans. Åndelige lærde anser den berømte *rasa*-dans for at være kulminationen af guddommelig kærlighed. Selv om denne dans ligner en almindelig dans mellem drenge og piger, kan vi forstå dens oververdslige natur, når vi hører om den fra realiserede lærde hengivne som Srila Prabhupada, der har forklaret den i sin bog *Krishna: Guddommens Højeste Personlighed*. *Rasa*-dansen er så åndeligt ophøjet, at de avancerede hengivne, der absolut ingen interesse har i verdslige fornøjelser, som f.eks. de berømte seks Gosvami'er fra Vrindavana nyder og tilbæder den i deres hjerters inderste kerne.

I mens vi aspirerende hengivne endnu ikke kan tage del i *rasa*-dansen, kan vi nyde guddommelig dans i form af *sankirtana*, fællessangen af Krishnas hellige navne. Den sprudlende sang og dans i *sankirtana* er en dyb og kraftfuld form for meditation. Formålet med meditation er at opleve åndelig virkelighed. Stille meditation forsøger at opnå dette ved at negere det materielle gennem deaktivering af kroppen og sindet. Men siden vi er vant til fysisk og mental aktivitet, ville det da ikke være nemmere og mere naturligt, hvis kroppen og sindet på en eller anden måde kunne bruges til hæve os selv til åndelige niveauer af bevidsthed? Det er præcis, hvad *sankirtana* gør. At engagere kroppen i yndefuld dans til glæde for Herren og sindet i en bønfuld meditation på lyden af Hans hellige navne, specielt *maha-mantraet* Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare/ Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare fører hurtigt og effektivt vores bevidsthed til den glædesfyldte sfære af guddommelig

kærlighed.

Dermed virker *sankirtana* ligesom en åndelig musikterapi til at helbrede sjælen i den nuværende Jernalder, Kali Yuga. Ligesom jern tynger personen, der bærer det, tynger negative tanker og følelser de fleste folk i den nuværende tidsalder. *Sankirtana* oversvømmer hjertet med positive, dyrebare, gyldne følelser som kærlighed, tro og glæde og skylder ud negative, tyngende følelser som had, angst og sorg.

Sri Caitanya Mahaprabhu, der åbenbarede Sig for omkring 500 år siden, genoplivede og populariserede *sankirtana* over hele Indien. Som inkarnationen af Krishna i Kali Yuga demonstrerede Herren Caitanya guddommelig dans på så fortryllende en måde, at Hans gyldne fremtoning, elegante gang og stærke hengivne følelser charmerede alle fra aristokrater som Orissas konge til hærdede kriminelle.

Sri Caitanyas dans fortryllede tilmed den muslimske kejser Akbar, der levede et halvt århundrede senere: "Hyldet være Du, O Caitanya, mit hjertes sejrherre. Bemærk rytmen i denne mystiske dans, helt alene i en ophøjet ekstase. Lystigt lyder trommen, og håndbækkerne holder rytmen ... O mit hjertes Herre, hvordan kan jeg udtrykke den kærlighed, jeg har til Dig? Shah Akbar længes efter en dråbe fra havet af Din kærlighed og fromhed." (Citeret af D. C. Sen i *Chaitanya and His Age*)

Disse vers, der er forfattet af en muslimsk kejser i forherligelse af en, der almindeligvis anses for at være en hindu-helgen, illustrerer den universelle tiltrækning af den guddommelige kærlighed, som Sri Caitanya Mahaprabhu personificerede og udbredte.

Som åndelig mester i Caitanya Mahaprabhus tradition populariserede Srila Prabhupada gennem sit ISKCON den guddommelige dans af *sankirtana* i vores tider. Syngende og dansende hengivne er nu et velkendt syn i større byer verden over. I betragtning af den dybe teologi og stærke hengivenhed, der er dens hjerte, kan denne tilsyneladende simple dans godt kaldes den yderste dans. 🌸

Fra Back to Godhead, 43-05 2009

ET INTELLEKT FINDER SIN FULDKOMMENHED

af Caitanya Caran Dasa

Jeg blev født med et vanskabt hjerte, om hvilket lægerne sagde, at det sandsynligvis ikke ville give mig lov til at opleve min femårs fødselsdag. Mine forældre gav mig navnet Chandrahas, "han, hvis latter er som Månen," men de havde ikke meget at le over i min barndom. Da jeg var omkring et år gammel og i gang med at lære at gå i vores middelklassehjem, faldt jeg pludseligt om på gulvet og kom aldrig til at gå normalt igen. Mine forældre, Ramachandra og Sunanda Pujari, havde godt nok fået mig vaccineret imod den frygtede poliosmitte, der raserede i Indien i 1970'erne, men lægerne havde uden at vide det givet mig en defekt vaccine.

Med mit syge venstre ben måtte jeg enten halte eller bruge en krykke. Da jeg var omkring to, nød jeg synet af det populære Diwali-fyrværkeri med nabolagets børn, da en raket kom ud af kurs og styrede direkte imod mig. Jeg kunne ikke løbe væk som de andre børn, og raketten ramte min højre arm, smeltede min skjorte til min hud og fortsatte opad, hvor den brændte min ansigt og var inden for millimeter fra at ramme mit højre øje. Raketten faldt til jorden, men efterlod livslange ar på min højre arm og den højre side af mit ansigt.

Da jeg var tre, faldt jeg ned fra en mur nær mit hjem og fik kraniebrud. En astrolog fortalte mine fortvivlede forældre, at jeg blev plaget af Saturn, der ville give mig gentagne problemer i de først syv og et halvt år af mit liv.

Tilflugt i intellektet

Mine forældre gjorde alt, der var i deres magt, for at hjælpe mig til en normal barndom. De valgte ikke at få flere børn de næste ti år, så de kunne bruge deres fulde opmærksomhed på at tage sig af mig. De fik mig optaget på en dyr kristen konventskole, så jeg kunne få den bedste

uddannelse. Mine gode karakterer lindrede deres sorg en smule. De ville fortælle besøgende slægtninge, at Gud havde kompenseret for mine fysiske handicaps ved at give mig intellektuelle evner. Jeg ville undre mig over dette mystiske væsen, Gud, der havde den enorme magt over mit liv til at beslutte, hvad Han ville give, og hvad Han ville tage.

For mine forældre, der var *brahmanaer* af kaste, var religiøse ritualer en vigtig del af familiekulturen. Min far forklarede mig betydningen af vores efternavn, Pujari, der sigter til en præst, der udfører tilbedelse (*puja*) af Deiteten. For omkring hundrede år siden havde hans bedstefar, mens denne badede i en flod en tidlig morgen i vores hjemstavnslandsby, fundet flydende en femhovedet Deitet af Hanuman, som han efterfølgende havde installeret og tjent som *pujari*.

Mit daglige liv med dets stræben efter akademisk udmærkelse havde kun lidt til fælles med min religiøse herkomst. Som mine karakterer blev bedre i skolen, lod Saturn mig tilsyneladende være i fred. Et år til eksamen var jeg blandt de bedste i staten. Distriktsforvalteren (distriktets øverste regeringschef) besøgte os for at lykønske mine forældre, og den lokale avis bragte en artikel og et foto af besøget. For mine forældre virkede det, som om livet havde vendt sig 180 grader. De havde fældet så mange triste tårer over deres søn. Nu havde de omsider en lejlighed til at fælde tårer af stolthed og glæde.

Desværre varede glæden kun kort. Samme dag, som vores familie billede var i avisen, fik min mor hos et eftersyn hos lægen konstateret fremskreden leukæmi. Hun kæmpede tappert mod kræften med kemoterapi, men i løbet af en pinefuld lang måned var det hele overstået.

Mens verden omkring mig brød sammen, søgte jeg tilflugt i mine studier og akademiske præstationer.

Fra højdepunkt til kviksand og op igen

Imens jeg læste til ingeniør på et ledende universitet i Pune i 1996, tog jeg en GRE-eksamen for at kunne følge op med videregående studier i USA. Jeg kom ind som nummer ét i hele staten med den højeste karakter i mit universitets historie. Men mens jeg triumferede i min hidtil største præstation, oplevede jeg noget ret foruroligende. Indtil nu havde samfundet fået mig til at tro, at for en studerende var akademiske præstationer den endelige norm for succes og lykke. Jeg havde febrilsk forsøgt at leve op til den standard og omsider nået den. Alligevel oplevede jeg, da jeg stod på højdepunktet af succes, at mine eksamener ikke gav mig nogen glæde. Kun når andre lykønskede mig, følte jeg tilfredsstillelse. Jeg fornemmede, at min lykke afhang af andres værdsættelse, som jeg var mere afhængig af end nogensinde før. Mens jeg grundede over denne forstyrrende oplevelse, slog det mig, at jeg havde jagtet et fatamorgana: akademisk præstation eller for den sags skyld enhver anden præstation ville aldrig tilfredsstille mig, men kun forøge min sult efter mere værdsættelse og således kun forlænge min utilfredshed. Højdepunktet var blevet til kviksand.

På dette tidspunkt rakte en ven mig en hjælpende hånd for at redde mig fra kviksandet ved at give mig Srila Prabhupadas *Bhagavad-gita Som Den Er*. *Bhagavad-gita* besvarede mange af mine spørgsmål om livet og dets formål, der ellers var forblevet ubesvarede af de talrige bøger, jeg havde læst, religiøse såvel som sekulære. Radhesyama Dasa, tempelpræsidenten for ISKCON Pune, og Gaurasundara Dasa, en dynamisk ungdomsvejleder der, svarede på alle de spørgsmål, jeg havde tilbage. At forstå Krishnabevidsthedens dybsindige filosofi oplyste mit livs rejse med håb og glæde. Jeg forstod, at mit lamme ben, der altid havde forhindret mit i at spille cricket, var et resultat af min egen fortidige dårlige *karma*. Men det kunne ikke hindre mit åndelige liv, for jeg er ikke min krop, og mit åndelige fremskridt er uafhængigt af min krop.

Hare Krishna *maha-mantraet* var min næste opdagelse. Siden mine teenageår havde jeg kæmpet en håbløs kamp mod min ungdoms lidenskaber, der ofte ville sabotere mine intellektuelle bestræbelser. I fremsigelsen af de hellige navne opdagede jeg en teknik til at sabotere disse lidenskaber.

Den højeste uddannelse

Men det bedste ventede mig endnu. Da jeg studerede bøgerne fra Srila Prabhupada og hans tilhængere, specielt hvad der var baseret på *Bhagavad-gita*, greb jeg mig selv i at nyde selve studiet. Så læste jeg i *Srimad-Bhagavatam* om den superintellektuelle vismand Vyasadeva. Hans fænomenale litterære præstation med at skrive snesevis af vediske bøger kunne ikke tilfredsstille ham fuldt ud, indtil han udelukkende skrev en forherligelse af Herren. Da jeg læste historien, havde jeg det, som om mit livs historie blev spillet igen foran mig med fremtiden inkluderet. Jeg genkendte princippet om, at intelligens kun kan give virkelig lykke og gøre godt for én selv, når den bruges til at forherlige Krishna. Da jeg forstod det princip, blev min fremtid klar.

Jeg begyndte at bruge min intelligens til at dele filosofien og praktiseringen af Krishnabevidsthed med mine universitetsvenner. Til min forbløffelse blev adskillige af dem bemærkelsesværdigt forvandlede. De opgav dårlige vaner og begyndte at leve afbalancerede, sunde, lykkelige liv. Efter min afsluttende eksamen i 1998 fandt jeg mig selv ved en korsvej, som jeg allerede havde krydset inde i mig selv. Selv om jeg både havde et lukrativt arbejde som softwareingeniør i et multinationalt selskab og en mulighed for uddannelse på et fornemt amerikansk universitet, fortalte en overvældende indre overbevisning mig, at jeg kunne tjene samfundet bedst ved at dele den åndelige visdom, der havde beriget mit liv. Der var ingen mangel på softwareingeniører i Indien eller på indiske studerende i Amerika, men der var en akut mangel på uddannede åndelige mennesker overalt.

Men en anden korsvej var der stadig. Langt mere vanskeligt end at ofre en lovende karriere var det at se skuffelsen i min fars øjne. I traditionel indisk kultur plejes aldrende forældre ofte af deres voksne børn, men jeg vidste, at tabet af en sådan omsorg ikke var min fars bekymring. Med sin dygtige økonomiske kunnen havde han opnået en rimelig finansiel sikkerhed, og han havde også min højt begavede elleve år gamle lillebror, Harschal, at falde tilbage på. Hans hjertesorg ville være at se hans ældste søn, hvis materiel hæderkronede fremtid han havde drømt om og slidt for, blive antitesen af hans drømme: en kronraget munk i orange gevandter uden en bankkonto. Hans sorg gav mig kvaler, men mit hjertes kald efterlod mig intet alternativ. Jeg bad inderligt til Krishna om at hele min fars hjerte og på en eller anden måde hjælpe ham til på et eller andet tidspunkt at forstå min beslutning.

Så i 1999 besluttede jeg mig for at gøre delingen af *Bhagavad-gitas* visdom til min fuldtidsbeskæftigelse ved at slutte mig til ISKCON Pune som *brahmachari*, et ugift medlem af *asramaen* i cølibat. I 2000 blev jeg initieret af min åndelige mester, Hans Hellighed Radhanatha Maharaja, der fortalte mig, at fordi jeg havde opgivet muligheden for en højere uddannelse i USA for Krishnas skyld, gav Krishna mig muligheden for at få og dele den højeste uddannelse: Krishna-bevidsthed, der berømmes i *Bhagavad-gita* som *raja-vidya*, kongen over al uddannelse. På hans instruktion begyndte jeg at give taler til unge mennesker, først i Pune og sidenhen over hele Indien. Ved Krishnas nåde har mit lamme ben på en eller anden måde ikke været en hindring.

Intellektuel samadhi

I 2002 opdagede jeg skrivningen. Siden barndommen havde jeg ønsket af skrive, men ikke været i stand til det. Jeg havde aldrig manglet ord (min yndlingshobby var at lære ord fra ordbøger udenad), men jeg manglede

altid ideer. Den rige Krishnabevidste filosofi mere end opvejede dette. Over de sidste syv år er over 150 artikler og seks bøger opstået på min computer. Mange af disse artikler er blevet trykt i ledende indiske aviser og nogle i *Back to Godhead*. Da jeg første gang fik bragt en artikel i velrenomerede *Times of India*, sendte min henrykte far hundrede fotokopier af artiklen til sine slægtninge, kolleger og bekendte. Når jeg ser glæden i min fars øjne for hver ny bog, jeg skriver, takker jeg Krishna for at besvare mine bønner.

I slutningen af 2009 indbød Nagaraja Dasa, redaktøren af *Back to Godhead*, mig til at gøre tjeneste som medredaktør. Tjenesten med at gennemse artikler med de andre redaktører, der alle er uddannede og rutinerede hengivne lærere, har udvidet horisonterne af min åndelige forståelse mere end noget andet, jeg før har gjort. I redigeringen af tekster fra erfarne hengivne inklusive min elskede åndelige mester har jeg fundet en måde at integrere min intellektuelle lidenskab med det hengivne princip om uselvisk tjeneste og dermed opleve en højere åndelig glæde.

Forløbet med at skrive har givet mig mening, formål, lidenskab og fuldbyrdelse. Selv om jeg stadig er en begynder i mit åndelige liv og slås med selviske ønsker, giver skrivning mig glimt af *samadhi*, en lykkelig fordybelse i tanker på Krishna og Hans budskab.

Efter at have erfaret både tomheden i materielle intellektuelle bestræbelser og rigdommen i åndelige intellektuelle beskæftigelser bedrøver det mig, at de fleste moderne intellektuelle er berøvede denne suveræne frugt af deres intellekter. Specielt mange indiske intellektuelle går stadig på trods af, at de vinder anerkendelse på globalt niveau, glip af dette intellektuelle festmåltid, som deres skriftligt lærde forfædre nød i årtusinder. Mine skrivelser er et ydmygt forsøg på at hjælpe dem til at genopdage deres glemte arv. Jeg glæder mig til at bruge resten af mit liv på at nyde og dele den intellektuelle hengivne nektar, som jeg er blevet velsignet med. 🌸

TIDLIGT I SENG

BHAKTI-YOGA I HJEMMET

af Rohininandana Dasa

Srila Prabhupada lærte Krishnahun- givne ikke at "leve for at sove, men sove for at hvile kroppen." De hengivne arbej- der hårdt for Krishna og lægger sig kun modvilligt ned for at få deres skønheds- søvn. Som man siger: "Sød er arbejderens søvn." Hengivne ønsker ikke at sove længe som en bjørn eller snige sig til mere søvn end nødvendigt.

Hengivne forsøger også at vågne op i en anden forstand. De prøver at vågne op til deres sande position som åndelige mennesker, Krishnas evige tjenere. De ønsker ikke at flade tilbage i den drømmelignende søvn om at være "englænder", "amerikaner" eller "kineser", "mand" eller "kvinde", "kri- sten", "muslim" eller "Hare Krishna-munk". Heller ikke at være ung eller gammel, vågen eller sovende, frisk eller træt, syg eller rask. De ønsker at være fast forankrede i den absolutte forståelse af, at de intet har at gøre med den materielle krop. For at opnå dette justerer de alle de relative aspekter af deres liv.

Hengivne står derfor tidligt op for at benytte sig af den særlige energi og klarhed, der fin- des i de tidlige morgentimer. De prøver også at gå tidligt i seng. Som et gammelt ordsprog siger: "Hver times søvn, man får inden midnat, er dobbelt så meget værd, som de timer, der soves efter midnat."

Men hvor meget søvn har jeg brug for? Fem, seks, syv, otte timer?

Srila Rupa Gosvami, en af Herren Caitanyas ypperste disciple, sov generelt kun halvanden time og nogle gange slet ikke. Srila Prabhu- pada gik i seng klokken ti om aftenen og stod op igen lige før midnat for at skrive sine bøger. Han hvilede kun en til to timer mere i løbet af dagen. Tænk engang, hvor meget ekstra tid vi ville have, hvis vi konsekvent kunne gøre det samme.

Men Herren Krishna anbefaler mådehold og regulering. Vi bør finde ud af, hvor meget søvn vi har brug for, og derfra gradvist forsøge at mindske det (med øvelse burde seks timer være passende). Vi er Krishnas tjenere – ikke søvnens tjenere. Gennem træning kan vi overvinde søvnen, blive Krishnabevidste og opnå succes i livet.

Ud over at se søvn som en mulighed for at forny udtømt energi ser hengivne også søvnen som en påmindelse om den uafviselige død, som tvinger alle – fattiglem eller konge – til at lægge sig ned. Hengivne anerkender, at de ikke har kontrol over noget, end ikke deres egne øjenlåg. Inden sengetid kan en hengi- ven ydmygt bede: "Min kære Herre, hvis Du ønsker det, vil jeg vågne op på dette sted, eller måske vågner jeg et andet sted. Men lad mig venligst få lov til at tjene Dig, uanset hvor jeg er, eller i hvilken form Du giver mig."

Et par forslag. Prøv at læse eller høre om Krishna om aftenen. Beslut dig for, før du går i seng, hvornår du vil stå op og hvorfor. Du vil måske opdage, at du slet ikke behøver et vækkeur. Og til sidst: Når du vågner, så råb et højt "Hare Krishna!" og mærk, hvordan den åndelige energi hurtigt fordriver virkningen af uvidenhedens kvalitet. Sov godt og drøm sødt. 🌸

FARVEL TIL ISANA GAURA PRABHU

af Dandaniti Devi Dasa

Det er med stor sorg, at vi meddeler, at en af vores lokale hengivne, Isana Gaura Prabhu, forlod kroppen natten mellem d. 5 og 6. marts i sit hjem på Bornholm.

Isana Gaura Prabhu var kun 2 mdr. forinden blevet diagnosticeret med fremskreden kræft, der fra bugspytkirtlen også havde spredt sig til leveren og andre indre organer. På grund af det fremskredne stadie var det ikke muligt hverken at operere eller give kemoterapi, så Isana Gaura blev derfor tilbudt livsforlængende behandling på Afsnit for Lindrende Behandling på Bornholms Hospital i Rønne. Her fik han lov til at bo med sin familie og modtog også besøg fra hengivne venner.

Isana Gaura var under hele forløbet meget Krishnabevidst og kommunikerede via en whatsapp-gruppe med hengivne venner fra hele verden. Elleve dage, før han forlod kroppen, valgte han at flytte hjem i huset på Bornholm, hvor han blev passet af sin kone indtil det sidste. Han forlod kroppen under meget utrolige omstændigheder med et stort smil på læben. Da lægen kom for at tilse ham senere på dagen, kunne hun næsten ikke tro sine egne øjne og tøvede med at skrive dødsattesten, da der ikke var nogen tegn på dødsstivhed i kroppen, hvilket er tegn på, at en selvrealiseret sjæl har forladt kroppen. Der har ikke fundet nogen bisættelse sted i Danmark. Hans aske vil efter hans eget ønske blive bragt til Mayapur og spredt i Ganges fra en båd med hengivne venner om bord.

Isana Gaura blev født i England i 1965 og voksede op i en stor familie med ti børn (fem søstre og fem brødre). Han flyttede senere til Australien, hvor han mødte de hengivne og blandt andre ting stod for at åbne en restaurant og et prædikecenter.

I slutningen af 1990'erne kom han til Danmark og boede en periode i templet på Bauneholm, hvor han blandt andet stod for at male og istandsætte tempelrummet.

Det var også i Danmark, at han mødte sin kommende danske kone, Lilesvari Gaurangi Devi Dasi (tidligere Niramaya). En af de ting, der bragte dem sammen, var deres fælles interesse og talenter inden for musikken. De blev gift på Sri Krishna Janmastami på Bauneholm i 2001. Sammen har de sønnen Vrindavana Krishnadasa på 12 år.

De første fem år af deres ægteskab boede de i Newcastle i England, hvor de blandt andet stod for namahatta-prædiken. I 2007 kom de til Bornholm, hvor de i en årrække var beskæftiget med at sætte huse i stand for derefter at sælge eller leje dem ud.

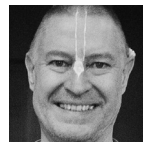
Isana Gaura var også en flittig forfatter og har skrevet omkring 25 bøger om Krishnabevidsthed, videnskab og yoga samt noveller.

Han var selv en flittig læser af Srila Prabhupadas bøger og brugte ofte mange timer om dagen, mens han arbejdede med praktiske opgaver, på at lytte til oplæsning af *Srimad-Bhagavatam*. Han var altid tidligt oppe og chante runder og ville i perioder chante 40-50 runder om dagen. Familien havde også morgen- og aftenprogram sammen hver dag. Især aftenprogrammet var altid en stor fest, når man besøgte dem!

I mange år har familien tilbragt mellem 2-6 mdr. i Mayapur hvert år, og Vrindavana Krishnadasa har derfor i perioder gået i skole på "Our Little Vaisnavas School". Når de var i Mayapur, ville Isana-Gaura give og arrangere forelæsnings og seminarer. Især var han glad for at undervise hengivne i at forbedre deres japa. 🌸

Jeg så en film om en alien bortførelse. Den amerikanske regering havde en aftale med nogle rumvæsener, der fik lov til at bortføre et vist antal mennesker hvert år. Til gengæld fik amerikanerne avanceret teknologi i form af mikrochips osv. De fleste, der blev bortført, fik deres hukommelse slettet, men der var en kvinde, der kunne huske, og dramaet i filmen handlede om hendes traumatiske kamp for at få hendes søn tilbage.

Grunden til, at jeg skriver dette, er for at pege på den moderne propagandamaskine, og hvordan den fungerer.

Når ting sker i det virkelige liv, og folk stiller sig frem og fortæller om det, kan systemet bare feje det af bordet og fortælle folk: "I ser alt for mange film." Ganske snedigt.

Bemærk nyhederne – her bliver vi fodret alle mulige godbidder, og så bliver der aldrig talt om dem igen. Det lader til, at den bedste måde at holde noget skjult for befolkningen på er ved at afsløre konspirationer og planer, der er så groteske, at almindelige mennesker simpelthen ikke kan tro på dem, for derefter aldrig mere at nævne dem.

Göring sagde, at den største løgn er de fleste mennesker tilbøjelige til at tro på.

For eksempel ved de fleste mennesker nu om dage, at månelandingerne var ren iscenesættelse. Der er indiskutable beviser på, at amerikanerne aldrig har været på Månen. Hvis de gik rundt deroppe for 50 år siden, hvor er månebasen da? Læg mærke til, at Musk lige har annonceret, at SpaceX vil landsætte mennesker på Månen. Det kommer aldrig til at ske. Bush udtalte for lang tid siden, at de ville gå på Mars inden ti år – det rene galimatias. Aldrig sket.

Der er ligeledes beviser på, at 9-11 ikke havde noget at gøre med muslimske terrorister. Hele katastrofen blev iværksat af regeringen. De dræbte 3.000 af deres egen befolkning, så de havde en undskyldning for at gå i krig for at sikre sig olie og andre naturlige ressourcer, der er så vigtige for den moderne livsstil. De vejrer frihedsflaget, men i virkeligheden er motivet ganske almindeligt begær og grådighed.

I det moderne samfund får ingen lov til at fortælle om disse ting. I bedste fald laver systemet et konspirationscirkus ud af det. Husker I Michael Moore? Ham gjorde

de til en hyggelig, harmløs og lidt halvskør fætter – og så er det god underholdning.

Der er selvfølgelig ingen løsning på dette. Verden kører bare derudaf ifølge den materielle naturs tre kvaliteter, nøjagtigt som forudsagt i Vedaerne. Det eneste, man kan gøre for at befri sig selv for dette kvikksand af materiel eksistens, er at chante Krishnas navn og tjene Ham med kærlighed.

I det mindste bør man ikke være en naiv borger, der bliver ledt af sted af mediernes. Hvorfor være et offer for de ugudelige kræfter, der styrer verden i øjeblikket? Den eneste grund til denne villighed er den kropskultur, folk bliver trænet op i.

Hvis vi ikke tænker over tingene, men bare følger strømmen, kunne vi let få den ide, at livet egentligt er ganske hyggeligt, bare så længe jeg har min pølse, kaffe og kage, TV og sex en gang om ugen.

Krishna siger:

"Jeg er den eneste nyder og hersker over alle ofringer. Derfor falder de, der ikke anerkender Min sande ophøjede natur, ned." (Bg. 9.24) 🌸

AT UDHOLDE LYKKE

af SB Kesava Swami

Da vores Air India Flight 002 nærmede sig Heathrow Lufthavn, bød piloten os velkommen til London, annoncerede den lokale tid og sagde til sidst, at vejret var "overskyet". Slikken overraskelse! Jeg kom til at tænke på et

vers i *Bhagavad-gita*, hvor følelser af lykke og lidelse sammenlignes med de konstant skiftende årstider. Ligesom vinteren kommer og går og så kommer igen året efter, er udsvingene af lykke og lidelse lige så midlertidige, hvilket betyder, at man bør tolerere dem og forblive ligevægtig. Jeg tænkte et øjeblik ... spiritualisten skal udholde lykke. Det lyder mærkeligt. Vi udholder fornærmel-

ser og kritik, den omskiftelige verden, ulykker i livet – men hvorfor skal vi udholde lykke? Er det ikke netop den følelse af glæde, vi alle leder efter?

På en nylig rejse til Indien gik jeg blandt andet ud for at købe noget tøj til munkene derhjemme. Jeg stødte på en grossist og spurgte, hvad prisen på 60 meter stof var. Grossisten svarede bestemt tilbage: "5.000 rupier." Min indre lommeregner gik straks i gang med at kværne tal, og jeg fandt frem til, at han bad om noget i omegnen af £70. "Det er virkelig billigt," tænkte jeg. Det ville givetvis koste det tredobbelte i London! Jeg skulle lige til at gribe ned i lommen og afslutte handelen, da jeg kom i tanke om den gyldne regel for

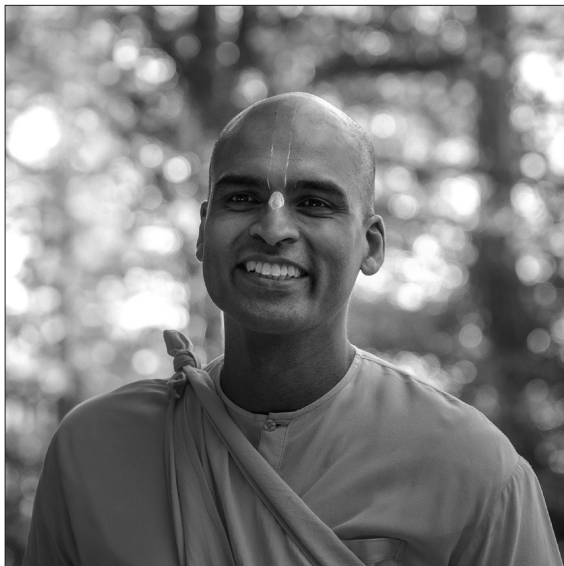
handel i Indien – den faktiske pris er typisk omkring halvdelen af den pris, de starter med at bede om. Mens jeg pruttede og diskuterede, skændtes og nægtede og endda truede med at finde et andet sted at handle, gav grossisten sig

og kom til sidst ned på 3.000 rupier. Dét var en god handel! Selv om den indledende pris virkede fantastisk, var der stadig plads til noget endnu bedre.

I løbet af vores åndelige udvikling præsenteres vi på samme måde for forskellige tilbud om materiel lykke og fornøjelse undervejs. Sådanne fristelser og tilløkkelser i form af berømmelse, tilbe-

delse, materiel overflod og følelsen af overlegenhed kan tiltrække vores opmærksomhed og hengive vores sind. Man må tolerere og udholde disse fristelser af materielle glæder og i stedet stræbe efter spiritualitetens virkelige frugter, idet man ved, at midlertidige, flygtige glæder er mikroskopiske i forhold til sjælens lykke. Vores iboende natur er at være fuldt ud lykkelige, men denne lykke er åndelig lykke. De forskellige former for materiel lykke, der viser sig for os, skal tolereres, så vi ikke blot fanger skyggen og går glip af selve substansen.

"O du bedste blandt mænd [Arjuna], den, der ikke lader sig forstyrre af lykke og lidelse og er vedholdende i begge, er afgjort kvalificeret til at blive befriet." (*Bhagavad-gita* 2.15) 🌸

RENLIGHED OG KOFTAER

MADLAVNINGSLEKTION 25

af Yamuna Devi Dasi (Oversat af Morten Sau)

Fra Back to Godhead 30-03 1996.

Resultatet af en Krishnabevidst koks tjeneste er Krishna-*prasadam*, og ved at spise og uddele den vil vores liv gradvist blive mere og mere åndeliggjort. I mange foredrag, samtaler og gåture om morgenen understregede Srila Prabhupada vigtigheden af *prasadam*-distribution, men endnu vigtigere efterlevede han sine instruktioner. For eksempel havde han en krukke *prasadam* under sit skrivebord, og alle, der kom for at besøge ham, gik derfra med og havde oplevet *prasadam*, der ofte blev modtaget fra Prabhupadas egen hånd. Prabhupada bad tempelbestyrerne sikre, at gæsterne fik mere end blot smagsprøver af Krishna-*prasadam*, men snarere fyldte tallerkener. Han viste os, hvordan den kærlige udveksling med at ofre og indtage *prasadam* renser hjertet og sanserne og behager selv dem, der er vidner til udvekslingen.

Som tidligere nævnt vil jeg i denne klumme ved siden af madlavningskursets direkte temaer fokusere på emner, som Srila Prabhupada lagde vægt på i relation til madlavning. Denne måned: renlighed.

Herren Krishna forklarer i *Bhagavad-gita*, at *saucam* eller renlighed er et aspekt af viden. I en kommentar fra trettende kapitel forklarer Srila Prabhupada: "Renlighed er afgørende for at gøre fremskridt i det åndelige liv. Der er to slags renlighed: ydre og indre. Ydre renlighed betyder at tage et bad, men for indre renlighed skal man altid tænke på Krishna og recitere Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare/ Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare. Denne proces renser det ophobede støv af tidligere *karma* fra sindet."

Ydre renlighed

I Indien er tempelkokke næsten udeluk-

kende medlemmer af *brahmana*-kasten. ISKCON-kokke og -hjælpere kan være indviede *brahmanaer*, men under alle omstændigheder forventes det, at de følger brahminske standarder for renlighed. *Brahmanaer* tager generelt bad tre gange om dagen. De vasker deres mund, tandkød og tænder, ikke kun, når de står op, men når som helst efter, at de har spist. Faktisk vasker de deres hænder, mund og fødder selv efter at have drukket lidt vand eller bare nippet til mad.

Kokke skal have rent tøj på når som helst, de kommer ind i køkkenet, og de skal undgå at have det samme tøj på i køkkenet, som de sover i, selv om tøjet er rent. Tempelkokke smager aldrig på mad, mens de laver den, heller ikke for at justere krydringen. Kokke, der følger disse standarder, betragtes som *suci* eller "rene".

Et tempelkøkken bør holdes lige så skinnende rent som Deitetsrummet. I Indien er køkkenet designet til renlighed. De, der er ansvarlige for rengøringen, vasker lerovnene med et nyt lag ler efter hver brugt og vasker hele køkkenet med vand mindst to gange om dagen eller efter tilberedningen af hvert måltid.

Rent køkkengrej

Hvis der er et renlighedsaspekt, som Srila Prabhupada understregede mere end noget andet i køkkenet, er det skinnende rent køkkengrej. Prabhupadas test for køkkenets renlighed var bunden af gryder. Han genkaldte sig, hvordan hans mor undersøgte bunden af hvert redskab for pletter. Prabhupada trænede sine kokke til at rengøre sit treetagers messingkøgegrej, indtil siderne og bunden skinnede som guld. Efter at have lavet mad på åben ild brugte jeg aske og jord til opgaven

med fremragende resultater. Nogle gange kritiserede Prabhupada gryderne i tempelkøkkener og sagde, at en *vaisnava*-kok ikke engang skulle røre ved en gryde med sorte pletter i bunden.

Lad os nu tage et realitetstjek. Er du lige nu sikker på, at der ikke er sorte pletter i bunden af dit køkkengrej? Det er lige meget, om du er tempelkok, restaurantkok, rejsende munk eller familiekok. Hvis du er usikker, er du på gyngende grund. Du skal vide, at der ikke er nogen – ingen sorte pletter i bunden af dine gryder, for det er den standard, Prabhupada gav os.

Indre renlighed

Ovenfor citerede jeg fra en *Bhagavad-gita*-sentens, hvor Srila Prabhupada skriver, at processen til at rense sindet, hjertet og sanserne er at recitere Hare Krishna-*mahamantraet*. At recitere er så simpelt, men fordelene er så op-højede. Den bedste måde at forstå fordelene på er at recitere og lytte. Hengivne spiller ofte bånd med sang af Hare Krishna, når de laver mad, for *maha-mantraet* renser atmosfæren i køkkenet. Jeg har set *maha-mantraet* virke

magisk i årevis.

Åndelig madlavning kan være lige så kraftfuld som bøn eller meditation, en fuldstændig absorbering på den transcendentale platform, og at høre transcendental lyd kan forbedre processen.

Mens hengivne laver mad, lytter de også ofte til bånd med klasser om Krishnabevidsthed, for lyden af forherligelse af Herren er lige så rensende som Herrens hellige navn. I 1968 i Montreal talte en ny discipel foran Prabhupada under fejringen af Prabhupadas fremkomstdag. Den hengivne sagde, at han ville opleve sit liv som perfekt, hvis han hver dag resten af sit liv bare kunne rulle *chapatier* og lytte til bånd med Prabhupadas foredrag. Disciplens ord bragte tårer

frem i Prabhupadas øjne. "Ja," sagde Prabhupada. "Tak, fordi du tænker sådan."

Koftaer

Nu til kapitlet "Lette måltider og småretter" i klassens lærebog, *Lord Krishnas Cuisine*.

Gyldenbrune *koftaer* serveres som et lækkert tilbehør eller centrum i et let måltid og nydes ofte med "ooh" og "aah". Kokke i forskellige regioner i Indien laver og former *koftaer* forskelligt. Kokke i Nordindien laver dem oftest ved at friturestege en kugle af revne radiser, blomkål og kartoffel eller panirost, der er løst samlet med kikærtemel. Kokke i vest og øst kan forme *koftaer* til sauterede salte kager som kartoffelpandekager. Og kokke i syden kan lave *koftaer* med en blanding af grøntsager eller maledede linser/bønner, der er stegt til fjerlette salte donuts.

Som dine madlavningslektier kan du lave mindst tre slags *koftaer* fra klassens lærebog plus de to opskrifter i denne artikel.

For yderligere at løfte dine *koftaer* kan du overveje forskellige chutneyer eller sovser. Syrligsød grøn æblechutney passer godt til zucchini-*kofta*. Stærk grøn chilisovs vil være

perfekt til kikærte-*koftaer*, og cremefraiche med persille passer godt til næsten enhver form for *kofta*.

Som en simpel hovedret kan man servere kartoffel-*kofta* og tomatflødesovs med basmatiris og en *sabji* af årstidens grøntsager.

Afsluttende tanker

Ens sind bliver rent ved at ære *prasadam*, der er tilberedt i et pænt og rent køkken og ofret til Krishna med hengivenhed. Jeg husker en dag i Vrindavana, hvor jeg skænkede Srila Prabhupada et glas vand fra en lerkande. Prabhupada sagde, at hans disciple måtte lære at opføre sig på en brahminsk måde og omhyggeligt udvikle hygiejniske vaner. Han sagde, at hvis disciplen ikke gør tingene ordentligt, er det ikke disciplen, men den åndelige mester, der bliver kritiseret. Han bad os om at handle på en sådan måde, at det gav ham ære, ikke vanære. Lad os give Prabhupada den ære og anerkendelse, han fortjener, ved at efterleve hans lære og dele den med andre.

Kartoffel-kofta

4-6 pers.

Disse *koftaer* steges på panden til sprøde kager, der er lavet med krydrede kartofler, mandler og peberfrugter og bundet sammen med lidt kikærtemel.

- 1 kg røde kartofler, rives halvgroft på rivejern
- 2½ dl kikærtemel
- 1 tsk. bagepulver
- ½ spsk. salt
- ½ spsk. røde chiliflager
- 1 spsk. garam-masala
- 1 spsk. hakket ingefærrod
- ¾ dl hakkede mandler
- 1½ dl rød peberfrugt i tern
- ½ dl hakket koriander
- ghee eller jordnøddeolie til stegning

Læg de revne kartofler i et dørslag og skyl

godt. Sæt til side for at dræne. Bland de resterende ingredienser i en stor skål og rør for at blande.

Læg kartoflerne i et viskestykke, pres overkydende vand ud og tilsæt kartoflerne til de andre ingredienser. Brug dine hænder til at blande, indtil blandingen begynder at klæbe sammen. Form portioner af blandingen mellem dine hænder for at lave 12 flade kugler og læg dem til side på en bakke.

Varm lidt over en ½ cm ghee eller olie i to store stegepander, indtil fedtstoffet er varmt, men ikke rygende. Reducér derefter varmen til medium høj. Fugt dine håndflader og flad hver kugle lidt ud for at lave en bøf. Skub den derefter forsigtigt ned i olien. Steg 3 eller 4 *koftaer* på hver pande, men undgå at overfylde den. Steg, indtil de har fået godt med farve, 3 eller 4 minutter på hver side. Vend dem én gang.

Ofres til Krishna med det samme eller overføres til en bageplade og holdes varme i en ovn ved 100°C i op til 2 timer. Server 2 til 3 *koftaer* pr. tallerken med nogle skefulde varm tomatsovs.

Tomatsovs

(giver ca. 4 dl)

- 1 spsk. ghee eller jomfruolivenolie
- 1 tsk. sorte sennepsfrø
- ½ tsk. gul asafetida
- ¾ dl tomatpuré
- ½ dl vand
- 2 dl tykmælk eller cremefraiche
- salt efter smag

Varm det meste af ghee'en eller olien i en gryde og tilsæt sennepsfrøene. Når de begynder at skifte farve, tilsættes asafetida. Når sennepsfrøene popper, røres tomatpuréen i. Steg i et minut eller deromkring, tilsæt vandet, pisk indholdet sammen og bring det i kog. Fjern gryden fra varmen og pisk forsigtigt tykmælk eller cremefraiche i. Smag til med salt og peber. Ofres til Krishna. Genopvarmes forsigtigt uden at komme i kog. 🌸

HVAD GØR I FOR HOMOSEKSUELLE?

BREVKASSE

Lalitanatha Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishnabevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

Baltazar Castor skriver:

Kære trossamfund,

Jeg skriver på vegne af Out&About, Danmarks LGBT+ medie. Følgende tre spørgsmål sendes til alle anerkendte trossamfund i Danmark:

1. Hvad er jeres trossamfunds holdning til homo-, bi- og transseksualitet?

2. Har I nogle homo-, bi- eller transseksuelle i jeres menighed?

3. Hvis ja, hvordan hjælper og støtter I dem? Hvad kan jeres trossamfund gøre for homo-, bi- og transseksuelle?

SVAR: Kære Baltazar.

Tak for din henvendelse. Vores generelle holdning til seksualitet er, at sex er for at få børn og intet andet. Derfor lever Hare Krishna-medlemmer generelt i cølibat, og sex foregår kun inden for et ægteskab mellem mand og kvinde for at få børn. Vores holdning til alle andre former for seksualitet er afvisende.

På et dybere plan handler det om, at vi stræber efter og oplever en meget højere form for lykke og tilfredsstillelse end den, der kan fås igennem nogen form for seksuel aktivitet. Pointen er, at vi er slet ikke disse kroppe. Vi er evige og evigt bevidste åndelige væsener, der blot lige nu opholder os i midlertidige materielle kroppe. Ideen om, at vi er mænd og kvinder, er en illusion. Måske var jeg i en kvindekrop i mit tidligere liv, selv om jeg nu er i en mandekrop, eller du bliver måske født i en kvindekrop i dit næste liv (har jeg ret i, at du nu er i en mandekrop?). Kroppen er under alle omstændigheder ikke den, vi virkelig er, og virkelig lykke kommer derfor ikke igennem kroppen.

At vi ikke er disse kroppe kan let erkendes,

hvis vi overvejer det faktum, at inden for dette liv ændrer kroppen sig hele tiden fra barn til ung til gammel, selv om jeg altid er den samme mig. Derfor må den uforanderlige 'jeg' være noget helt forskelligt fra de konstant skiftende kroppe. Det underbygges også af mange spændende former for reinkarnationsforskning, f.eks. den canadiske psykiatriker Dr. Ian Stevensons arbejde med helt små børn, der spontant taler om tidligere liv. Her er det også interessant at bemærke, at Stevenson påviste en sammenhæng mellem homoseksualitet og kønsskifte fra det ene liv til det næste. Med andre ord er det sandsynligt, at f.eks. en homoseksuel mand i dette liv var kvinde i sit forrige liv.

Der er næppe mange Hare Krishna-medlemmer, der er homoseksuelle osv., men jeg har ingen tal på det. Det er heller ikke særlig vigtigt for os, da seksualitet ikke er vigtigt for os.

Med hensyn til, hvad vi gør for homoseksuelle osv., gør vi det samme for dem, som vi gør for alle andre. Vi hjælper alle til at komme ud af deres illusoriske kropslige identificering og forstå, at vi er evige åndelige sjæle, hvis natur er at leve i et dybt tjenende kærlighedsforhold til den højeste sjæl, Gud (Krishna). Vi lærer alle, at Gud kan kontaktes og opleves direkte igennem meditation på eller sang af Hans navne (såsom i mantraet Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare/ Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare). Det forhold kan man faktisk direkte opleve, og det vil give én den egentlige lykke og tilfredsstillelse, vi alle længes efter. Kropslig nydelse såsom sex fører derimod kun til frustration, da det er en forbigående stimulans, der intet gør for vores virkelige permanente natur. 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net
Søndag 11.5 Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas fremkomst. Festprogram fra kl. 14.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377
Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 12.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Torsdag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00
Fredag 06.00 - 12.00 & 20.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk
info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Sankirtan festival 2. Og 3. Mai med Mahabhavi Prabhu og Janardan Prabhu. Fullt program på Facebook siden til Iskcon Oslo.

16.-18. mai er det **Scandinava** for det 12. Året på rad. Harinam, kirtan, prasadam og hjertevarmende sang! Special guests: Harinamananda Prabhu og Nitai Pada Kamala Prabhu, samt 3 bhaktas fra Almvik! For detaljeret program se Iskcon Oslo på Facebook.

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.

Friday kirtan: Hver fredag kl. 17-19.

Fredag - lørdag 09-10.05: Bergen sankirtan festival. Fullt program på facebook Iskcon Bergen.

Søndag 11.05: Nrsimha Caturdasi: Herren Nrsimhadevas åpenbarelsedag. Program i tempelet kl 14-18.

Lørdag 17.05: Harinam i Bergen kl. 14-16. I tempelet: Prasad kl 16. Kirtan kl. 17-19. Foredrag kl. 19.

Web: iskcon.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

RATHA-YATRA OG KIRTANMELA KØBENHAVN 2025

Det er os en glæde igen at kunne invitere alle til *Ratha-Yatra* og *Kirtanmela* i København ind dagene fra den 4. til 6. juli 2025.

Alle dagene bliver der uafbrudt *kirtana* i templet fra tidligt til sent på dagen. Og lørdag den 5. juli går *kirtanaen* offentligt på gaden med et stort *Ratha-Yatra*-program på Strøget i København. Det præcise startsted er ikke fastslået endnu, så følg med på de sociale medier op til selve dagen.

I år har vi en helt ny vogn til Herren Jagannatha såvel som smukke nye Deiteter af Jagannatha, Baladeva og Subhadra. Vognen er en ombygget hestekaret, der skulle være lille nok til at trække ned ad Strøget. Det skal bemærkes, at selv om der tidligere i årene før corona var festival med en meget større vogn, har de hengivne valgt at holde fast i en mindre vogn, der giver mulighed for at gå blandt de tusinder af mennesker, der færdes på en lørdag i gågadeområdet i København.

Specielt til *kirtanaerne* i templet over de tre dage vil det af hensyn til servering af prasadam være godt, hvis man kan tilmelde sig igennem templet eller et af de sociale medier.

Der er åbent for modtagelse af donationer til *Ratha-Yatra* og *Kirtanmelaen*. Donationer kan indsendes via Mobilepay: 614660.

Har man spørgsmål, kan man kontakte Angellinah på +45 6045 8313. 🌸